

POSTANOWIENIE

Dnia 21 kwietnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z wniosku M. Z.
przy uczestnictwie W. Z.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 kwietnia 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 9 czerwca 2016 r., sygn. akt V Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżąca oparła wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłance uregulowanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Przesłanka ta nie została spełniona.

Przez istotne zagadnienie prawne, o którym mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., należy rozumieć problem o charakterze prawnym, powstały na tle konkretnego przepisu prawa, mający charakter rzeczywisty w tym znaczeniu, że jego rozwiązanie stwarza realne i poważne trudności. Problem ten musi mieć charakter uniwersalny, tzn. jego rozwiązanie powinno służyć rozstrzygnięciu innych, podobnych spraw. Jednocześnie, chodzi o problem, którego wyjaśnienie jest konieczne dla rozstrzygnięcia danej sprawy, a więc pozostający w związku z podstawami skargi oraz z wiążącym Sąd Najwyższy, a ustalonym przez sąd drugiej instancji, stanem faktycznym sprawy (art. 398¹³ § 2 k.p.c.), i także w związku z podstawą prawną stanowiącą podstawę wydania zaskarżonego wyroku (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2013 r., IV CSK 53/13 oraz z dnia 3 lutego 2012 r. II UK 271/11 - nie publ.). Niezbędne jest przytoczenie argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Skarżący powinien przy tym nie tylko wskazać przepis prawa (materialnego lub procesowego), którego dotyczy zagadnienie, ale także przedstawić pogłębioną argumentację prawną w celu wykazania, że zagadnienie jest istotne, a jego rozstrzygnięcie ma znaczenie dla merytorycznego rozstrzygnięcia w jego sprawie (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 sierpnia 2007 r., I UK 134/07 oraz z dnia 9 lutego 2011 r., III SK 41/10 - nie publ.). Chodzi przy tym o zagadnienie nowe, którego wyjaśnienie przyczyni się do rozwoju jurysprudencji.

Zdaniem skarżącej, w sprawie niniejszej występuje istotne zagadnienia prawne sprowadzające się do kwestii, czy fakt, iż jeden z małżonków dokonał nakładu z majątku osobistego na majątek wspólny może podlegać analizie z perspektywy oceny stopnia przyczynienia się tego małżonka w powstaniu majątku wspólnego w rozumieniu określonej w art. 43 § 2 zd. 1 k.r.o. przesłanki ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym.

Skarżąca w uzasadnieniu wniosku nie przeprowadziła pogłębionego wywodu prawnego dla wykazania, że jej wątpliwości stanowią istotne zagadnienia prawne wymagające zaangażowania Sądu Najwyższego, nie powołała żadnego orzecznictwa, z którego wynikałyby rozbieżności odnośnie przedstawionej problematyki. Nie jest rolą Sądu Najwyższego domyslanie się lub poszukiwanie okoliczności, które uzasadniałyby przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania

(por.: postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 2008 r., sygn. akt II UK 38/08, nie publ.; z dnia 14 grudnia 2004 r., sygn. akt II CZ 142/04, nie publ.).

Wypada jednak zauważyć, że poruszona przez skarżącą problematyka dotycząca przesłanek ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym była przedmiotem wielokrotnych wypowiedzi Sądu Najwyższego (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 23 września 1997 r., I CKN 530/97, nie publ.; z dnia 24 kwietnia 2013 r., IV CSK 553/12, OSNC-ZD nr B/2014, poz. 24; z dnia 19 grudnia 2012 r., II CSK 259/12, OSNC 2013, nr 7-8, poz. 92; z dnia 27 czerwca 2003 r., IV CKN 278/01, OSNC 2004, nr 9, poz. 146; z dnia 2 października 1997 r., II CKN 348/97, nie publ.; z dnia 21 listopada 2002 r., III CKN 1018/00, nie publ.).

Ze względów wskazanych powyżej odmówiono przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

aj